

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

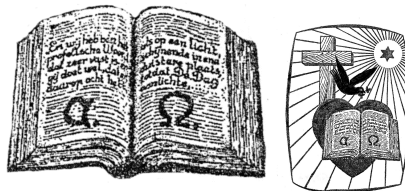
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Waarschuwing vooraf: het is een zeer ingrijpend onderwerp!

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Vijfde zendschrijven. We gaan lezen: Openb.3:1-6:

“En schrijf aan de engel der gemeente te Sardes: Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft: Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen. Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn. Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”.

Wij zijn hier tot het vijfde zendschrijven gekomen en willen eerst de plaatselijke ligging onder de loupe nemen. Sardes lag weer meer ten zuiden van Tyatira, meer land inwaarts.

Wij hebben gezien, dat die zeven steden tezamen een soort van cirkel vormden. Sardes was destijds de hoofdstad van Lidië en is befaamd geworden, omdat daar de rijke koning Croesus geregeerd heeft. Het was een zeer weelderige stad, waar nu niet veel meer over is, van al de prachtige paleizen en weelderige huizen.

Wat was dit voor een Gemeente? Ik wil er nu eerst nog aan herinneren, dat er na Pergamum een volledige verandering gekomen was in de zichtbare Gemeente hier op aarde.

In de eerste drie zendschrijven was de Gemeente nog in staat te horen, wat de Geest tot de gemeente zei, wat de Heilige Geest was nog zodanig in die Gemeente aanwezig, omdat zij nog hoofdzakelijk uit wedergeboren mensen bestonden.

Daarom vinden wij in de eerste drie zendschrijven altijd eerst: **“Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeente zegt”**. Want men moet een kind van God zijn, een overwinnaar, die dus de Geest ontvangen heeft, om te kunnen horen, wat de Geest zegt.

Maar in deze laatste vier zendschrijven vinden wij, dat er te midden van de kinderen Gods zich ook onwedergeborenen in de Gemeenten bevonden, wat begonnen is in het tijdperk van Tyatira.

Want wij hebben immers gezien, dat bij Tyatira, dat in het jaar 606 begon, Izèbel aan de macht kwam en dat deze kerkelijke en wereldlijke macht blijft bestaan, zolang de genade tijd voortduurt.

Wie is nu de Gemeente van Sardes? Ook deze Gemeente was dus een uiterlijke zichtbare kerk, die een vermengd systeem vormde van waren, levende Christenen en van naamchristenen. De naam Sardes, die een dubbele betekenis heeft, leert het ons al, wat voor een Gemeente dit is.

Als wij Sardes uit het Hebreeuws vertalen, dan betekent het letterlijk **“overblijfsel”** of wat hetzelfde is: **“een ontkomen handje vol”** en het kan ook de betekenis hebben van iets, **“dat ergens uit ontvlucht is”**.

Dat is het ook, want Sardes is dat deel, dat aan de ernstige oproep van de Heer van de Gemeente, gericht aan Tyatira, daar gehoor aan gegeven heeft. Hij heeft immers gezegd, dat zij daaruit moeten gaan en zich moeten distantieerden van de werken van Izèbel en haar hoerereien.

Inderdaad is een handvol, een overblijfsel er uit getrokken, Sardes is dus de Gemeente, die ontstond bij de hervorming, waar wij in het zendschrijven een duidelijke beschrijving van vinden.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Zij loopt van het jaar 1520 en ook tot het einde, want ook zij zal blijven voort bestaan. Als wij deze brief nader bezien, dan vinden wij hier niets meer van Izèbel in terug, want zij zijn uit de macht van Rome uitgegaan; maar toch ziet het er zeer bedroevig uit in deze gemeente.

Daarom moet de Heer van deze Gemeente zeggen in **vers 2b**: **“want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”**.

De Gemeente, die ontstond bij de hervorming, heeft wel een goede uitzuivering gedaan, wat Izèbel betreft, maar die zuivering heeft niet volledige doorgewerkt, omdat men is blijven steken.

Dit bedoelt Jezus met: **“Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”**. Wat zegt de Heer van deze Gemeente in **vers 1**: **“Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood”**.

Hierin zien wij, hoe de heer weer treffend en duidelijk deze Gemeente schildert en aanwijst, hoe het daar in werkelijkheid is, want voor Hem is niets verborgen.

Bij Tyatira zagen wij tot viermaal toe de **“werken”** genoemd, omdat zij bij de goede werken leefden, de werken, die zij deden en de werken, die de vrouw Izèbel deed. Vandaar dat Jezus aan het einde van die brief de overwinnaars oproept om Zijn werken te bewaren.

In Sardes komt enige malen de **“naam”** voor. Jezus zegt dan ook: **“Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft”** en in **vers 5**: **“Ik zal zijn naam geenszins uitwissen maar Ik zal zijn naam belijden”**.

Ook in **vers 4** vonden wij in de oude en juiste vertaling ook nog een keer het woord **“namen”**, die in de nieuwe vertaling onjuist vertaald werden met **“personen”**. Want er staat eigenlijk: **“Doch gij hebt te Sardes ook nog enige namen”**.

Zo zien wij, dat Sardes de Gemeente is, die na de Hervorming ontstaan is, en wel door uit Izèbel uit te trekken, maar gekenmerkt is, als een leven uit **“namen”**. Men leeft er dus bij de naam en uit een naam.

En wat zien wij nu veel van die namen! Zo zegt de één, dat hij van Luther is en de andere van Calvijn, of dat hij hervormd of gereformeerd is, of christelijk gereformeerd, of noem maar op.

Maar als men vraagt, of iemand een gelovige is, dan krijgt men gewoonlijk niets ten antwoord; ook niet als men vraagt, of iemand een kind van God is, of aan Jezus toebehoort, maar dan hoor je alleen, dat iemand gereformeerd, hervormd of Luthers is. Sardes is een tijdperk van namen en men leeft bij de naam.

Er is nog een ander kenmerk, want Jezus roept tot de overwinnaars in **vers 5**: **“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens”**.

Waarom zegt Hij dit hier? Omdat de meesten denken, dat, als hun naam in een bepaald kerkregister staat, dat het dan wel met hen in orde is; maar Jezus zegt, dat het alleen in orde is, als onze naam geschreven staat in het boek des levens des Lams en dat betekent, dat wij gered zijn en dat Jezus Christus, het geslachte Lam, ons leven geworden is.

De Heer zegt er nog iets bij: **“Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen”**.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Ook dat is een kenmerk, dat men leeft bij een belijdenis. Maar men leeft bij een belijdenis van een bepaalde kerk, alsof men daardoor een kind van God zou worden. Doch de dood wijkt niet voor de naam van een kerkelijke organisatie en ook niet voor een belijdenis daarvan.

Maar hij moet alleen wijken voor het Bloed van het Lam en voor die ene Naam, de naam van Jezus Christus en die moeten wij dan ook in ons hebben en wij moeten gereinigd en gewassen zijn in het Bloed van het Lam. Gods verderfengel, die in de nacht door Egypte ging, week niet voor namen, maar hij ging alleen daar voorbij, waar het bloed aan de zijposten en aan de bovendorpel aangebracht was.

Het is misschien mooi, als wij een belijdenis in de kerk hebben afgelegd, maar hebben wij de ware belijdenis afgelegd.

Er zijn vele mooie kerkelijke belijdenissen, maar er is er is maar een belijdenis, die voor God geldt en dat is de belijdenis, die in de Schrift staat in **Rom. 10:9: “Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden”**.

Het is geen lange belijdenis, die men op de catechisatie uit het hoofd leren moet, maar het moet een overtuiging van het hart zijn.

Wij moeten dus met onze mond belijden, dat Jezus onze Heer is en als de Bijbel spreekt van een belijdenis, dan is dat niet iets, dat wij zo maar eens even kunnen zeggen, maar dat betekent, dat wij ons ganse hart en leven aan Jezus Christus hebben overgegeven en dat wij daarom niet meer van onszelf zijn, want Jezus is nu onze Heer, onze Gebieder, onze Kurios.

Hij heeft ons gekocht met de prijs van Zijn dierbaar bloed en onze geest, ziel en lichaam zijn Zijn eigendom en nu leven wij niet meer voor onszelf, maar voor Hem, die voor ons gestorven en opgewekt is.

Zo belijden wij voor God en de engelen, dat hij onze Heer is en dit belijden wij ook voor satan en zijn demonen. Dit is de belijdenis, die God van ons vraagt. Dit is heel iets anders dan: ik geloof in God, de Vader, enz., want als Jezus onze Heer niet is, dan is dit waardeloos.

Toen Paulus tot waarachtige bekering kwam, werd hij in de Gemeente opgenomen daar op de weg naar Damascus. Hij die eerst een vervolger van Jezus was, buigt zich nu in het stof voor Hem.

Nu gaan wij weer terug naar Sardes. Jezus moet van deze Gemeente zeggen in **vers 1: “Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood”**. Is dit niet vreselijk?

Het is ontzettend, dat men de naam heeft, dat men leeft en dat men tot een rechtzinnige christelijke kerk behoort en dat men zich als Christen uitgeeft, dus als een kind van God, gered en verlost door het bloed van het Lam, maar men is dood!

Toen de hervormers begonnen, begonnen zij goed, want zij hadden wel degelijk de Izebel uitgezuiverd, die gedictreed had, dat Gods Woord niet meer door de leken gelezen mocht worden. De Bijbel was een gesloten boek en wee degenen, die dat in huis had, want die ging op de brandstapel.

De hervormers hebben de Bijbel terecht vertaald en gezuiverd, opdat Gods kinderen de Bijbel weer kregen. Het was een heerlijk begin, want het had tot gevolg, dat de Bijbel weer in huis kwam. Maar al komt de Bijbel in huis en al ligt hij op de kansel, het gaat erom, dat hij gelezen en onderzocht wordt en dat men bij dat Woord gaat leven.

Bijbelstudie Centrum – uitgebreid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Zoals Jezus hier deze Gemeente schildert, zien wij, dat het goed begon bij de eerste hervormers; maar het werd al gauw een dode orthodoxie, een vorm zonder inhoud, een schijn zonder wezen, een Christelijke leer zonder werkelijk Christenleven. Natuurlijk is het Christendom een leer, maar het is eerst Leven. Het is ook geen organisatie hoe ook genaamd, maar een levend organisme.

Wij worden niet een Christen door een leer, maar door wedergeboorte, omdat Christus in ons komt leven. Van geboorte ben ik Nederlander en al leer ik vloeiend Duits spreken, daarom ben ik nog niet een Duitser, ook al neem ik de Duitse zeden en gewoonten aan. Zelfs kan ik in Duitsland gaan wonen, maar daarom ben ik nog geen Duitser.

Vandaag zijn er velen, die de Christelijke sprake hebben aangenomen, Christelijke gewoonten en leerstellingen, maar daarom zijn het nog geen Christenen. Ik kan Duitser worden door naturalisatie en zo kan ik alleen een Christen worden door wedergeboorte, als Jezus Christus Zelf door Zijn Geest in mij komt wonen en leven en Hij zo Heer van mijn leven is geworden.

Dan ben ik een Christen en dan komt vanzelf de leer, waarvan de Heer Zelf mij zal onderwijzen vanuit dat nieuwe Leven. Laten wij ervoor oppassen, dat wij de zaak niet omdraaien!

Zo vinden wij in dit zendschrijven dode rechtzinnigheid, een schijn zonder wezen, een vorm zonder inhoud en een leer zonder werkelijk Leven, wat ontzettend tragisch is.

Maar nochtans zijn zij niet allen zo, want ook daar geeft Jezus weer een overblijfsel. Hij zegt in **vers 2: “Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”**.

Het is dus een slapende Gemeente, waarvan vele leden helemaal op hun geloofsbelijdenis vertrouwen en dat hun naam staat in het kerkregister.

Daar slapen zij bij in, want zij zien de tekenen der tijden niet, dat Jezus gaat komen. Ja, zij hebben wel een beginsel, want Jezus zegt het en let op, hoe zuiver Hij de situatie tekent: **“Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven”**.

Zij hebben dus wel een beginsel van leven, want de hervorming is begonnen om hen uit de Roomse nacht te voeren door de eerste Bijbelse waarheid weer te gaan verkondigen.

Deze was, dat men niet door goede werken zalig wordt, (zoals bijzonder het stempel van Izebel is) maar dat men alleen uit het geloof behouden kan worden; of anders gezegd: Het eerste beginsel van de hervorming was rechtvaardigmaking door het geloof.

En dat is in de orthodox protestante kerken nog wel behouden, maar in de vrijzinnigen niet, want deze hebben bijna alles overboord gegooid en geloven niet meer in Jezus als Gods Zoon, maar hebben Jezus als een voorbeeldig mens, die niet de Christus naar de Schriften is.

Er is dus wel een begin geweest, maar het is niet doorgezet en dat is nu juist de stempel van de zichtbare kerken na de hervorming. Daarom vervolgt Jezus ook in **vers 3: “Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u”**.

Wat betekent dat? Bedenk dan, hoe Hijzelf en de apostelen het u geleerd hebben in het beging. Ten eerste, dat ieder mens, wie hij ook is, zich radicaal moet bekeren, dat wil zeggen uitgaan uit het oude en ingaan in het nieuwe leven door de deur, die Christus is, waarvan ook de geloofsdoopt van spreekt.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

De apostelen verkondigden direct al op de Pinksterdag: **“Bekeert u en een ieder late zich dopen op (in) de naam van Jezus Christus” (Hand. 2:38)** Dit was tegen vrome Joden gezegd.

Zij moesten hun eigen natuurlijke leven afleggen in de dood van Christus, met Hem begraven worden en dat betekent, dat je geen heer meer over je eigen leven bent, dat je niet meer van de wereld en niet meer van jezelf bent.

Want Jezus stierf voor ons in onze plaats en ik aanvaard Zijn dood voor mij en nu leef ik niet meer, want Hij bracht mij in de dood.

Daarvoor heeft God de doop verordeneerd, opdat wij openlijk getuigenis zouden afleggen, dat wij ons met Christus laten begraven, om in Zijn opstanding te verrijzen in nieuwheid des leven en om nu voor God en Christus te leven en onze leden en ledematen te stellen in dienst van de Heer en niet meer in dienst van de wereld en de zonde.

De hervorming is stil blijven staan. Zij verkondigen wel de rechtvaardigmaking door het geloof, maar steeds ging zwakker klinken, dat men zich bekeren moest en vandaag hoort men dit bijna helemaal niet meer; want heel gemakkelijk wordt gezongen: dat wij allen kinderen van één vader zijn.

Dit is een leugen, want zij zijn geen kinderen van één vader, maar schepselen van God. Van nature zijn wij allen schepselen van God, die onder de toorn van Hem liggen, maar wij moeten een kind van God worden door wedergeboorte.

Jezus zegt tot de vrome Nikodemus: **“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien”**.

Daarom bekeert u! Het is een reden tot dankbaarheid, als wij uit ouders geboren zijn, die de Here Jezus dienen en toebehoren; maar daarom is dat nog geen erfgoed voor ons.

Dank, als wij al vroeg met vader en moeder meedingen onder het gehoor van het recht gesneden Woord, maar daarmee zijn wij nog geen kind van God geworden! Pas als het kind op een leeftijd komt, dat het bewust kan kiezen of om Jezus aan te nemen of om Hem niet te aanvaarden, zal het of wedergeboren of een eigen leven gaan volgen.

Altijd is er nog de oproep tot bekering en om gedoopt te worden in de dood van Christus om met Hem begraven te worden en om dan ook de Heilige Geest te ontvangen, want ieder wedergeborene moet de Heilige Geest ontvangen en vervuld worden met de Heilige Geest.

En door het ontvangen van de Heilige Geest, zijn wij dan vanzelf ingevoegd, gedoopt tot een Lichaam van Christus, de Gemeente en staan onze namen opgeschreven in het boek des Levens des Lams. Dan zal Jezus ons voor de Vader en voor Zijn heilige engelen belijden en zullen de duivelen en demonen schrikken.

Het gaat om ingevoegd te worden in de Gemeente, zoals Jezus dat ingesteld heeft. Dit is geen kerkelijke organisatie, maar een gemeenschap der heiligen (een organisme), waar wij allen broeders en zusters zijn zonder onderscheid.

Dan hebben wij allen het heilige priesterschap, want wij zijn een algemeen priesterschap geworden, waarin niet de door de mensen aangestelde ouderlingen en ambten zijn, maar die door de Heilige Geest aangesteld worden en dat zij degenen, die verlicht zijn met geestesgaven en geesteskrachten, die zij van de Heer

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

ontvangen hebben; en dan zijn deze ouderlingen en ambten er niet, om over de kudde te regeren en te heersen maar om die te dienen.

Dan zien wij wel, hoe de hervorming direct is blijven steken en dat bedoelt Jezus hier: **“Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”**.

Dit is zo typisch raak getekend; want zagen wij in Tyatira een veelheid en een toeneming van werken (het kenmerk van Izebel), daar zien wij bij deze Gemeente, die na de hervorming gekomen is, een tekort aan werken.

Want men zegt wel, dat de rechtvaardigmaking is door het geloof en dat men daarom niets meer behoeft te doen en hetzelfde leventje dus verder kan leven; maar zo is het niet! Want als wij een nieuw hart en een nieuwe natuur ontvangen hebben, dan moet dat ook naar buiten geopenbaard worden.

Als wij een nieuwe schepping geworden zijn in Christus, zullen wij ook nieuwe werken gaan doen.

Wij worden niet zalig door de werken, maar, omdat wij zalig geworden zijn, komen de nieuwe werken te voorschijn en waar deze werken achterwege blijven, betekent het, dat daar de dood in de pot zit.

Wat zegt Jezus dan verder in **vers 3**: **“Indien gij dan niet wakker wordt, (zij slapen een dodelijke slaap) zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen”**.

Dat is vreselijke! Die kerk die blijft slapen, totdat Jezus als Rechter komt; zij leeft ook helemaal niet bij de wederkomst van de Heer, want dat hoort men nooit en als men het hoort, vinden de meeste toehoorders dat niet prettig, want men denkt vaak, dat het nog wel minstens duizend jaar kan duren en daarom slaapt men rustig door.

Let op, wat de Heer zegt: **“Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief”**. Hij komt voor hen niet als de Hemel Bruidegom om Zijn Bruid weg te halen, maar Hij komt voor hen als een dief.

Wat doet een dief? Als een dief komt, dan komt hij niet om een oude keukenstoel weg te halen en ook de vuilnisbak laat hij rustig staan, maar hij komt, om onze schat weg te halen, die nog waarde heeft. Jezus zal voor deze kerk komen als een dief en dat wil zeggen, dat Hij de ware schat eruit weghaalt en deze bestaat uit werkelijk wedergeboren kinderen Gods, die daar misschien helemaal niet geacht waren, maar zelfs veracht.

Deze zullen plotseling uit hun midden weggenomen worden. Het zijn degenen, die voor Christus waarde hebben, omdat zij werkelijk geestelijk leven, het Christus leven hebben. Voor diegenen komt Hij als Bruidegom; maar voor hen, die blijven slapen, komt Hij als een dief. Wat gaat de dief doen, als hij komt? Gaat hij dan aan de deur kloppen om te zeggen, dat hij de schat komt weghalen? Nee, hij klopt niet en degenen, die slapen, laat hij stil slapen, maar hij haalt de schat weg. De kerk zal met schrik ontwaken, als zij ontdekt, dat Jezus gekomen is om Zijn Bruid weg te halen. De anderen blijven achter en gaan door de grote verdrukking. (zie de films: “Als een dief in de nacht” & “Left Behind”).

Voor Zijn kinderen komt Hij niet als een dief, geen sprake van! Paulus zegt immers, dat wij niet aan de nacht toebehoren, maar wij behoren aan de dag. Wij zijn kinderen des daags en de Bruidsziel ziet met blijde verwachting uit en zegt: “Kom haastig Here Jezus”. Zij hebben de Morgenster in hun hart, die daarin opgaat.

Dan blijft de kerk achter met haar knappe theologen en professoren en de eenvoudige kinderen Gods, die niet op de preekstoel mochten komen, omdat zij geen bevoegdheden hadden, maar die in hun binnenkamer veel baden, zodat er tenminste nog iets van geestelijk leven in de kerk bleef, die zullen opgenomen zijn.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Jezus zegt: **“Indien gij dan niet wakker wordt, (zij slapen een dodelijke slaap) zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen”**. Wat weet de doorsnee protestante christen van de wederkomst van de Heer en wat weten zij van de tekenen der tijden en van een herstel van Israël? Zij weten er niets van en willen er zelfs niets over horen.

Daarom zegt Jezus, dat Hij hen zal overvallen. Iemand, die waakt, kan niet overvallen worden. Gelukkig zijn niet allen onwedergeboren, zoals wij vinden in **vers 4: “Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld”**. Er zijn dus nog echte kinderen Gods onder, zoals wij die ook in Tyatira vonden.

Door Gods genade heb ik die ook ontmoet. Destijds toen ik nog in het radiobedrijf was, moest ik in een klooster een radio brengen en kwam in contact met een non, die een echt kind van God was. Zij geloofde ook in de wederkomst van de Heer, maar zij vond, dat zij in dat klooster moest blijven, om te bidden. Ook heb ik eens een pater ontmoet op de heilige landstichting in Nijmegen, die ons rondleidde.

Verscheidene keren had ik met bezoekers die rondleiding al gedaan en het waren allen paters, die een wetenschappelijk katholiek commentaar gaven; maar deze pater was een broeder van ons, want hij gaf getuigenis van Jezus, van de redding en verlossing in Zijn bloed en dat wij alleen de naam van Jezus moeten aanroepen en de Bijbel gaan lezen. Ik heb hem nooit meer gezien, maar ik denk, dat men hem daar gauw weggehaald heeft. Dank God, dat wij zulke kinderen ook nog in de kerk vinden.

Daarom zegt Jezus verder in **vers 4: “en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn”**. Dit heeft een diepe zin, want uit deze Sardes gemeente zijn er, die aan de oproep tot bekering gehoor hebben gegeven, zoals er ook in Tyatira waren. Dan zien wij, dat in ongeveer het jaar 1800 de Filadelfia gemeente ontstaat. Het zijn de opgewekten uit deze dode orthodoxie. Zij, die tot het ware leven komen, gaan zien, hoe het evangelie door de apostelen ontvangen is en keren terug naar de oorsprong, zoals Whesley en anderen.

Jezus zegt in **vers 5: ‘Wie overwint’**. Hij roept deze tot overwinning, maar het kost hen strijd, want het valt nooit mee om tegen de stroom in te gaan, want het is veel makkelijker om met de stroom mee te gaan. Maar zonder strijd geen overwinning en de Heer staat aan onze zijde.

Want hoe dient Hij zich aan deze Gemeente aan? **“Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft”**, dat wil zeggen: de volheid van de Heilige Geest en daar ontbreekt het juist in de kerken aan. Zij hebben wel rechtzinnigheid, maar zij hebben het Leven van de Geest niet. Zij hebben wel de vertaalde Bijbel, maar het is voor hen een dode letter.

De Geest alleen maakt levend en daarom is het evangelie juist: **“Bekeert u en een ieder van u late zich dopen, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen”**. Het gaat daarom, dat het Leven van Christus in ons komt. Daarom dient Jezus Zich aan als Degenen, die de volheid van de Heilige Geest heeft; Hij heeft de zeven Geesten en dat is de totaliteit van de Heilige Geest, want Hij bezit de Geest niet met mate.

En is de Heilige Geest omtrent het jaar 1900 niet overal krachtig gaan werken, waardoor velen vervuld werden met de Heilige Geest? Dit profetische Woord over Sardes is wonderbaar. Enkelen zijn ontkomen aan dode rechtzinnigheid, aan de schijn zonder wezen, aan een vorm zonder inhoud en dat is de tweede betekenis van de naam Sardes. Uit het Hebreeuws afgeleid, betekent het: een overblijfsel, iets, dat ergens uit ontkomen is, of een overblijvend handjevol. In het Grieks is het een afleiding van de bekende sardius steen, die ook bij Sardes gevonden en gedolven wordt en waar deze plaats naar genoemd is.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Die sardes steen of de sarda was van buiten een fonkelende glanzende steen, maar van binnen koud en hard. Jezus spreekt hier van de Sardes Gemeente; van buiten glanst hij wel, want zij hebben goede kerkgebouwen, goed georganiseerde Christelijke scholen, universiteiten, bibliotheken enz., maar van binnen zijn ze ijskoud, omdat het vuur van Gods Geest er niet in is.

De Heer vindt het niet nodig, dat wij alleen van buiten stralen, want dat komt vanzelf wel, als het eerst van binnen maar licht gaat worden. Bij Paulus was het andersom, want die zegt: **“Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd”**. (2 Cor. 4:16) En daar gaat het om, want het uiterlijke gaat toch voorbij. Vandaar deze tweede betekenis van Sardes.

Nu dient Jezus Zich hier aan, als Degene, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft. Wat hebben zij dus nodig? Zij hebben reeds een beginsel van waarheid in de rechtvaardigmaking door het geloof, maar nu moeten zij ook de Geest hebben en met de Geest ook de volle boodschap van de zeven sterren en dat is de volle apostolische leer.

De sterren zijn leraren en bijzonder geroepen dienstknechten, die Hij in Zijn hand houdt en dan God, dat de Heer daar voor zorgt. Want Hij heeft niet alleen de Geest opnieuw uitgestort in het begin van 1900, maar Hij heeft ook voor leraars gezorgd, al zijn het er maar enkelen. Wat hebben wij een kostbare leraars gehad in die tijd en zeker was Joh. de Heer daar ook één van, al wordt hij door velen in de kerk niet geacht en zelf veracht. Men schaamt zich zelfs niet, om hem nu nog trappen te geven.

Na de hervormers, die begonnen zijn, heeft Jezus mannen gezonden, die de geloofsdoop predikten; mannen, die de heiligmaking predikten; mannen, die opriepen, dat Gods kinderen kandelaren moesten zijn met hun getuigenis in de wereld; mannen, die de wederkomst des Heren predikten, de Maranatha boodschap.

Hij heeft ze gezonden, die de volheid van de Geest en de geestesgaven weer predikten; Hij heeft ze gezonden en zend ze nog, die verkondigen, dat Jezus Zijn Gemeente bouwt uit wedergeborenen, als levende stenen, aan wie Hij toeroept: **“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen”**. Het kost strijd; maar prijst God, want weet u wat Jezus bedoelt met witte klederen? Zij krijgen het verheerlijkte opstandingslichaam, waarvan deze witte klederen het symbool zijn.

Zij zijn dus bij de eerste opstanding en zijn er dus ook bij, als Jezus Zijn Bruid komt halen; want voor hen komt Hij niet als een dief, maar als iemand, die zijn schat komt weghalen.

Bovendien krijgen zij de heerlijke belofte: **“en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens”**. Het kost strijd en u loopt wel de kans, dat uw naam doorgehaald wordt in het kerkregister, omdat u gehoorzaam werd aan de geloofsdoop.

Dit geeft niets, want dat kerkregister verdwijnt straks toch! En velen werden uitgesloten van de avondmaalstafel, die nu vervuld zijn met de Heilige Geest en van Jezus gingen getuigen. Maar Jezus roept hen toe, dat. Hij hun naam geenszins zal uitwissen uit het boek des levens.

En verder belooft Hij: **“maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen”**. Hij belijdt hen voor Zijn Vader en voor de engelen en er is vreugde in de hemel.

De heilige engelen treden toe om hen te gaan dienen. Vele getrouwe dienstknechten hebben ervaren, dat zij door de heilige engelen omringt waren? Prijst God!

Het zijn door God uitgezonden geesten, ten dienste van hen, die het heil beërven. Gods engelen zijn bij Gods kinderen. Wij staan misschien in de wereld heel alleen, maar de hemelse schare kent ons.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

vijfde avond

Zo staan wij dus niet alleen en in Hebr. 12:22-24 staat: *“Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel”*.

O, wat een heerlijke gemeenschap, die niemand op aarde ons hier kan geven. *“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”*.

Tot zover, volgende week gaan we verder.

De Heer Zegene u.
Amen.